

Bemærkninger til lovforslaget

I. Lovforslagets overordnede formål er at styrke borgernes retssikkerhed i skattesager.

Under § 1 stilles der forslag om, at adgangen til omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager for domstolene udvides til også at omfatte klager til et skatteankenævn eller til Landskatteretten, og hermed forbundne genoptagelsessager.

Der stilles endvidere forslag om, at Landsskatteretten i den enkelte landsskatteretssag skal kunne bestemme, at der skal ydes fuld dækning af udgifter ved afholdelse af syn og skøn.

Under § 2 stilles der forslag om adgang til i ligningsrådssager om bindende forhåndsbesked at indhente syn og skøn efter reglerne i retsplejeloven. Forslaget svarer til reglerne om adgang til syn og skøn i landsskatteretssager.

II. Omkostningsdækning i klagesager

1. Baggrunden for forslaget under § 1 er, at beskatning er en byrde, som det offentlige ensidigt pålægger borgerne. Det offentlige har derfor en naturlig pligt til at behandle de mange tvivlsspørgsmål, som beskatningen kan medføre, uden væsentlige udgifter for den enkelte.

2. Ved indførelse af en adgang til omkostningsdækning i klagesager på skatteområdet skæres toppen af omkostningerne ved at klage, og borgernes reelle klagemulighed styrkes. Derved skabes der en bedre ligevægt mellem den enkelte borger og det offentlige, og borgernes tillid til skattesystemet forøges.

En adgang til omkostningsdækning i klagesager på skatteområdet kan i nogle tilfælde give borgerne en bedre retsstilling i skattesager end ved andre uoverensstemmelser med det offentlige. Dette er imidlertid fundet forsvarligt, når henses til beskatningens dominerende betydning for den enkelte borger og til det forhold, at det udtrykkeligt ved loven er udelukket, at omkostninger til bistand i skattesager kan fradrages ved indkomstopgørelsen.

3. Målet er, at den enkelte borger hverken skal betale for meget eller for lidt i skat.

Den formelle klageadgang yder et værn mod at borgerne kommer til at betale for meget i skat.

Klageadgangen kan imidlertid være hindret af en række forhold, som bevirker, at den reelle adgang til at få efterprøvet en afgørelse ikke eller kun delvis eksisterer.

F.eks. forudsætter en klagebehandling som regel et skriftligt grundlag om sagens faktiske forhold og om de momenter, hvorpå klagen beror. Er der tale om et vanskeligt regelkompleks eller et i øvrigt indviklet sagsforhold, vil alene dette kunne afholde nogle fra at iværksætte en klage.

Klage over en afgørelse betyder endvidere en forlængelse af sagsbehandlingstiden og dermed en forlængelse af den periode, hvor der hersker usikkerhed om den endelige afgørelses udfald.

Når dertil kommer det økonomiske engagement, som beslutningen om at klage indebærer, herunder at der kan være behov for sagkyndig bistand, må det antages, at et ikke ubetydeligt antal borgere afholder sig fra at klage, selv om de mener sig urigtigt behandlet.

Ved at indføre tilskud til dækning af udgifter til sagkyndig bistand i skatteklagesager, kan man modvirke dette forhold.

4. Skattemyndighederne er som andre offentlige myndigheder underkastet det almindelige official- og undersøgelsesprincip, der indebærer, at en myndighed har ansvaret for – før den træffer afgørelse i en konkret sag – at sagen er så vel oplyst, at myndigheden kan træffe en lovlig og rigtig afgørelse i sagen.

Uanset dette princip er der imidlertid modhensyn, der sætter grænser for, hvor omfattende undersøgelser en myndighed skal iværksætte for at få en sag oplyst. Den enkelte borger har således som udgangspunkt ansvaret for at fremkomme med de oplysninger om sagens faktiske forhold, som borgeren er i besiddelse af.

Afgrænsningen af relevante faktiske oplysninger er imidlertid en integreret del af retsanvendelsen og beror i høj grad på kendskab til de retsregler, herun-